

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Τρίτην, 15^{ην}/28^{ην} Αὐγούστου 2018, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τὸ Θεομητορικόν αὐτῆς Μνήμα ἐν Γεθσημανῇ.

Διὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην ἡ Ἐκκλησία διδάσκει ὅτι ἡ Θεοτόκος ἐκοιμήθη θάνατον φυσικόν, μετέστη ὅμως ψυχῇ τε καὶ σώματι ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ αὐτῆς εἰς τὸν οὐρανόν ἐκ δεξιῶν Αὐτοῦ, ἔνθα καὶ ὡς πρώτη τῆς θριαμβευοῦσης ἐκκλησίας πρεσβεύει διηνεκῶς ὑπὲρ τῶν εὐλαβουμένων, σεβομένων καὶ ἰκετευόντων αὐτήν.

Τῆς Θείας Λειτουργίας διὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, Βόστρων κ. Τιμοθέου, Ἐξάρχου τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς Λευκωσίαν, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Λύδδης κ. Δημητρίου καὶ τοῦ παρεπιδημοῦντος Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἑρυθρῶν κ. Κυρίλλου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων καὶ διακόνων καὶ ἱερέων παρεπιδημούντων, ψάλλοντος τοῦ κ. Κωνσταντίνου Σπυροπούλου καὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Δημητρίου καὶ μετέχοντος πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος ἐν κατανύξει παρακολουθοῦντος, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανοπούλου.

Εἰς τὸ Κοινωνικόν ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον ὡς ἔπεται:

«Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγγάλλονται καὶ ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα· πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται ὡδὴν σοι ἐξόδιον προσφωνοῦσα τῇ Μητρί τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, ἀπειρόγαμε, Παναγία Παρθένε ἡ τό γένος τῶν ἀνθρώπων ρυσαμένη προγονικῆς ἀποφάσεως», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

εὐλαβεῖς χριστιανοί καὶ προσκυνηταί,

Σήμερον ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων, τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων (Ἐβρ. 12,23) ἀγάλλεται μετὰ τῆς ἐπιγείου Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ ἐορτίῳ μνήμῃ τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· διό καὶ μετὰ τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ἐν χαρᾷ ἀναβοᾷ χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν (Λουκ. 1,28)». Χαῖρε, ὄχημα τῆς Θεότητος ὅλης, χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω τῷ τοκετῷ σου συνάψασα· χαῖρε ἡ μετὰ τόκον Παρθένος καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, ἡ ἀεὶ σῶζουσα Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

Ὁ δὲ ὑμνωδός λέγει· «Ὁ ξένως οἰκήσας (Θεός Λόγος) Θεοτόκε ἐν τῇ ἀχράντῳ νηδύϊ σου σαρκούμενος, οὗτος (ὁ Χριστός) τό πανίερρον πνεῦμά σου δεξάμενος ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσεν ὡς ὀφειλέτης Υἱός, διό σέ τὴν παρθένον ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅντως, ἡ Παναγία Θεοτόκος εἶναι ἡ «μετὰ θάνατον ζῶσα». Καί τοῦτο, διότι ὁ

φυσικός αὐτῆς θάνατος ὑπῆρξε θάνατος ζωηφόρος, θάνατος, ὁ ὁποῖος τὴν εἰσήγαγεν εἰς τὴν δόξαν ὄντως ζωῆς τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ Αὐτῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἑρμηνεύων τό παράδοξον τοῦτο γεγονός ὁ ἱερός ὑμνωδός Κοσμάς λέγει:

Εἰς τό πρόσωπόν σου ἀμόλυντε Παρθένε νικήθηκαν οἱ νόμοι τῆς φύσεως-
«Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι ἐν σοί Παρθένε ἄχραντε».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ φυσικός βιολογικός θάνατος τῆς ἀειπαρθένου θεοτόκου Μαρίας δέν ἡδυνήθη νά προξενήσῃ φθορές καί διάλυσιν τοῦ θεοδόχου αὐτῆς σώματος, ἀλλ' ἐγένετο κατὰ τόν ὑμνωδόν ἱερόν Κοσμάν «διαβατήριον ζωῆς αἰδίου καί κρείττονος».

Κατά δέ τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν, ἔπρεπε αὐτή ἡ ὁποία ἐφιλοξένησε εἰς τὴν κοιλίαν της τόν θεόν λόγον νά κατοικήσῃ εἰς τὰς θείας σκηνάς τοῦ Υἱοῦ της. Ἐπρεπε αὐτή, ἡ ὁποία ἐφύλαξε τὴν παρθενίαν της ἀπείραχτη κατὰ τὴν γέννα νά διατηρήσῃ καί τό σῶμα της ἀδιάφθορον μετὰ τόν θάνατόν της. «Ἐδει τὴν τόν θεόν λόγον ἐν τῇ αὐτῆς νηδύϊ ξενοδοχήσασαν ἐν ταῖς τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ κατοικισθῆναι σκηναῖς. Ἐδει τῆς ἐν τῷ τίκτειν φυλαξάσης τὴν παρθενίαν ἀλώβητον, ἀδιάφθορον τηρηθῆναι τό σῶμα καί μετὰ θάνατον». (Ὁμιλία Β' Εἰς τὴν κοίμησιν).

Κατά τόν ἱερόν τοῦτον εὐχαριστιακόν καί λατρευτικόν καιρόν ὁ πανευκλεής τάφος τῆς θεομήτορος καλεῖ πάντας ἡμᾶς τοὺς τὴν πίστιν ἀδιάκριτον ἔχοντας, ἵνα προσέλθωμεν καί κοινωνήσωμεν τῶν θείων χαρισμάτων ἀπό τὴν πηγὴν τῆς Εὐφροσύνης, δηλονότι τὴν Παναγίαν θεοτόκον, τὴν ὁποίαν «ἐφιλοξένησε καί ταύτης ἀέναον ἐπλούτισε τὴν ἀνάβλυσιν», κατὰ τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν.

«Οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ καί ὅσοι μὴ ἔχητε ἀργύριον βαδίσαντες ἀγοράσατε ἄνευ τιμῆς». Οἱ διψῶντες πηγαίνετε εἰς τό ὕδωρ ὅσοι δέν ἔχετε χρήματα, ἵνα ἀγοράσητε, πηγαίνετε καί θά σᾶς χορηγηθῇ ἄνευ χρημάτων, παραγγέλλει ὁ Προφήτης Ἡσαΐας. (Ἡσ, 55,1).

Και πάλιν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ τῆς Γεθσημανῆς, κείμενος θεομητορικός τάφος μᾶς καλεῖ διὰ στόματος τοῦ ἁγίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ λέγων: «Ἐγὼ πᾶσιν εὐαγγελικῶς ἀνακέκραγα. Ὁ διψῶν νοσημάτων ἴασιν, ψυχικῶν παθῶν ἀπολύτρωσιν, οὐρανῶν βασιλείας ἀνάπαυσιν, πίστει προσερχέσθω πρός με καί ἀρυσάσθω ρεῖθρον τῆς χάριτος πολυδύναμον καί πολύχρηστον», (Ὁμιλία Β' Εἰς τὴν Κοίμησιν)

Δεῦτε λοιπόν πάντες οἱ πιστοί, οἱ ἐκ τῶν ἐγγύς καί μακρὰν συναθροισθέντες ἱκετεύσωμεν τὴν παμμακάριστον θεοτόκον ἀγνὴν ἀειπάρθενον καί μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Δέχου παρ' ἡμῶν, ὠδὴν τὴν ἐξόδιον, Μῆτερ τοῦ ζῶντος θεοῦ, καί τῇ φωτοφόρῳ σου καί θείᾳ ἐπισκίασον χάριτι τῷ βασιλεῖ τὰ τρόπαια τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ τὴν εἰρήνην, ἅφεςιν τοῖς μέλπουσι καί ψυχῶν σωτηρίαν βραβεύουσα» Ἀμήν.

Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ ἡγούμενος Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀβήλων κ. Δωρόθεος ἐδεξιώθη τό ἱερατεῖον καί πολλοὺς ἐκ τοῦ ἐκκλησιάσματος εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς